

ת"פ 21432/12/14 - מדינת ישראל נגד ראמי גואדרה

בית משפט השלום בעכו

17 דצמבר 2014

ת"פ 21432-12-14 מדינת ישראל נ' גואדרה(עציר)
21449-12-14

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם ראמי גואדרה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אתי כרייף בא כוח הנאשם: עו"ד הישאם פראג'

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה עפ"י סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.
2. לאחרונה פסק ביהמ"ש העליון בהרכב של שלושה שופטים, רשע"פ 3677/13 מוחמד אל הרוש נ' מ"י, מהו מתחם הענישה שיש לנהוג בעבירות כניסה לישראל.
- עפ"י פסיקת ביהמ"ש העליון מתחם הענישה ככל שהוא עוסק במאסר הינו בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר הכוללים בתוכם הן את המאסר בפועל והן את המאסר על תנאי.
3. עניינו של הנאשם אשר בפני שונה שכן לחובתו הרשעה קודמת הכוללת מאסר מותנה בן שלושה חודשים.
4. ביום 10 בפברואר 13, גזר ביהמ"ש השלום בתל אביב על הנאשם שבפני מאסר בפועל בן חודשיים וכאמור מאסר מותנה. באותו גזר דין נדון הנאשם בגין הרשעתו ב-4 עבירות - כניסה לישראל שלא

עמוד 1

כחוק, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, התחזות כאדם אחר במטרה להונות ושימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר.

טוען הסניגור בפניי כי המאסר המותנה חל רק באם יבצע הנאשם בשנית ויורשע בגין מכלול אותן 4 עבירות. לא חלקן ווודאי לשיטתו גם לא אחת מהן. לעניין זה מפנה הוא לניסוח התנאי כפי שהוא מופיע באותו גזר דין "שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בהן הורשע". טוען הסניגור המלומד, כי פסיקת ביהמ"ש מנחה כי בפירוש התנאי יש לנקוט גישה דווקנית הפועלת לטובתו של הנאשם.

5. מסכימה אני עם טענותיו של הסניגור ביחס של ההלכה אך לא ביחס ליישומה במקרה זה. איני יכולה להבין את נוסח התנאי כפי שמבקש הסניגור. נכון הוא כי יש לפרש דברים לטובתו של נאשם אך אין לסטות מן המילה הכתובה ופרשנותה הפשוטה הישירה והראויה. לא נרשם בתנאי "כל העבירות" אלא נרשם "עבירות בהן הורשע". איני יכולה לפרש את הדברים אלא באם יורשע בלפחות אחת מן העבירות בהן הורשע.

6. ככלל על ביהמ"ש לגזור ענישה במתחם הענישה וכן להפעיל אותה במצטבר לכל תנאי קיים. כמו כן אל לו לביהמ"ש להרהר אחרי תנאי שנגזר ע"י בימ"ש שדן בהרשעה קודמת שכן התנאי הינו חלק ממסגרת אותה ענישה קודמת.

7. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך כי פסיקת ביהמ"ש העליון הקלה במתחם הענישה אשר היה נהוג עפ"י פסיקת ביהמ"ש המחוזי ויש לשקול עניין זה בפניי שלא יצא הנאשם בענישה חמורה במידה ניכרת מזו שהיתה נגזרת עליו עפ"י הפסיקה החדשה.

8. לפיכך, מצוי בפניי נאשם שזו לו הרשעתו השניה בכניסה לישראל שלא כחוק. הנאשם בנסיבות תפיסתו נכנס לישראל לצרכי עבודה ופרנסה ועל כן עפ"י פסיקת ביהמ"ש העליון אין לגזור עליו קנס אלא בנסיבות מיוחדות.

לפיכך, מוצאת אני כי יש לגזור על הנאשם ענישה המצויה בתוך מתחם הענישה בנטיה למרכז מתחם הענישה אולם יש לחפוף את הענישה למאסר על תנאי שהושת עליו.

9. נוכח כל האמור לעיל הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של חודשיים .

ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה אשר הושת על הנאשם במסגרת ת/2 (ת.פ 46066-01-13) בן שלושה חודשים.

ג. המאסרים המפורטים בסעיפים א' ו-ב' לעיל ירוצו בחופף, למעט יום אחד, כך שסה"כ ירצה שלושה חודשי מאסר ויום החל מיום מעצרו 8.12.14.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה על חוק הכניסה לישראל ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ה, 17/12/2014 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת